

Ho Ho Ho
A merry
Christmas

NUMMER 4 2016

De kinderen
van de nacht

Vererving van
vachtkleuren

Dagbesteding
van Kenai

Mani

Ati en Lia

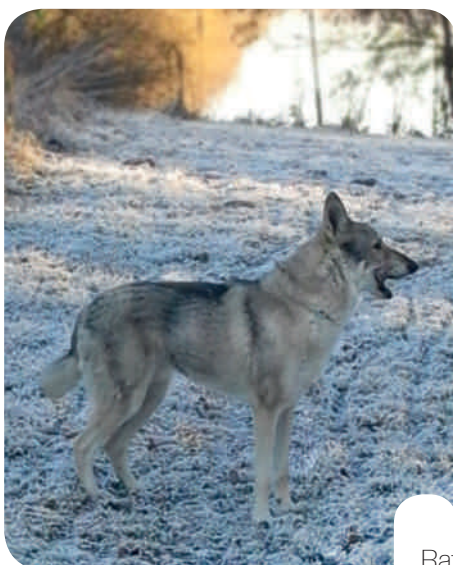
Tunka

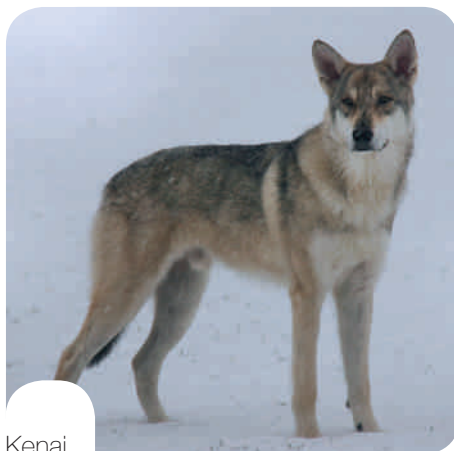
Sammy

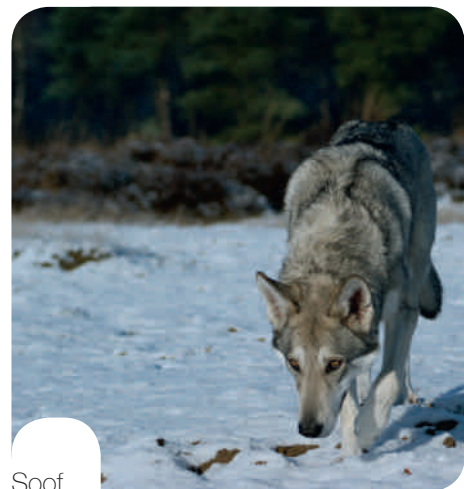
Lupa

Raf

Kenai

Soof

Lot en Pleun

Gezellige donkere dagen voor Kerst

Silvolde, 16 december 2016

Beste leden,

Het is bijna winter en alhoewel het er niet naar uitziet dat we dit jaar een witte kerst hebben, staan er toch wat prachtige winterse plaatjes van onze Saarloosjes in het blad. En die donkere winterse avonden zijn bij uitstek geschikt om een mooi boek te pakken. Een echte aanrader is: De kinderen van de nacht, geschreven door Dik van der Meulen, een interview met hem en een boekrecensie zijn opgenomen in het blad.

Verder krijgen we antwoord op de vraag: "Wat is er zo bijzonder aan de hondencrêche van Saarloos Kenai?" Ook kunt u een leuk stukje lezen over F2-pup Drente.

Met betrekking tot de outcross wil ik ook nog vermelden dat het bestuur van de AVLS heeft besloten een secretariaat voor de outcross van de Saarlooswolfhond in te stellen. Naarmate het outcrossprogramma vordert brengt dit veel werk met zich mee, zoals het archiveren van alle gegevens van de outcrosshonden en contacten onderhouden met de eigenaren van de nakomelingen.

Voor al deze werkzaamheden is een speciaal outcross-secretariaat opgezet waar iedereen vragen kan stellen. Dit outcross-secretariaat bestaat uit: Nicole Fontijn, Vera Sterrenburg, Jolanda Schregardus-Radema en Marianne Eggink. Marianne en Nicole zullen zich vnl. bezig houden met het archiveren van de gegevens van de honden en Vera en Jolanda zullen zich vooral inzetten voor het onderhouden van persoonlijke contacten. Wil je contact met één van de leden van het outcross-secretariaat, vul dan het contactformulier op de website in.

Tot slot wil ik natuurlijk alle leden ontzettend fijne kerstdagen toewensen en een voortreffelijk 2017!

Gerrie Pols-Snoek,
voorzitter

Voorzitter

Gerrie Pols-Snoek

Secretaris

Marianne Eggink

Penningmeester

Robbert Haas

Hoofdredacteur

Lies Geluk

Redactie

Nelleke Groesz

Lies Geluk

Bestuursleden

Ingeborg Peper

Esther Siteur - van Rijnstra

Foto's

Robin van der Molen

Jan Dirkzwager

Karen Dammer

Martine Schaap

Johan Berends

Hans Thijssen

Meike van Hoek

Erna Akse

Helma Broers

Suzanne Stoetzer

Katheen Rensma

Ed Bartels

Marianne Spies

Connie Solleveld

Frits Hess-Busselaar

Mardine Leijen

Archief Marijke Saarloos

Gé Nielissen

Vormgeving

Dick Ockers

Druk

Editoo

Onze doelstelling

De AVLS behartigt als rasvereniging de belangen van alle Saarlooswolfhonden, waarbij het niet uitmaakt bij welke fokker of welke vereniging de hond is gefokt. Een gezonde genenvariatie vinden we erg belangrijk, omdat het ras een smalle en daardoor kwetsbare genenpool heeft.

De genenvariatie behouden en uitbreiden zal voor het behoud van ons ras van onschatbare waarde zijn. De AVLS verwelkomt iedereen, met of zonder hond, en kent geen ballotage. Het enige wat we vragen, is dat je als lid achter onze uitgangspunten staat.

De AVLS is erkend door de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied. De fokkerij is in handen van toegewijde leden bij wie welzijn en gezondheid van de honden altijd centraal staan. We willen het ras voor de toekomst behouden en iedereen die de Saarlooswolfhond in zijn hart heeft gesloten, informeren over alle aspecten van deze bijzondere hond.

De Saarlooswolfhond is als Nederlands hondenras gefokt door Leendert Saarloos (1884-1969). Het is geen hond voor iedereen, maar voor een kleine groep liefhebbers, die zijn kwaliteiten op juiste waarde weet te schatten. Het zeldzame en bijzondere ras heeft nog veel natuurlijke instincten.

Voor alle vragen over lidmaatschap, gezondheidscertificaten, adreswijzigingen, dek- en nestmeldingen en verdere informatie:

secretaris.avls@gmail.com

Bezoek ook onze website www.avls.nl.

Correspondentieadres:
Secretariaat AVLS
Jean Sibeliusstraat 33
3069 MJ Rotterdam

Lid worden?

Wil je het werk van de AVLS steunen? Word lid! Je kunt je aanmelden op:

www.avls.nl
>vereniging
>lid worden

De contributie bedraagt € 27,50 per jaar, te betalen voor 1 april. (nieuwe leden na 1 juli half geld). Eenmalig inschrijfgeld € 10. Gezinsleden € 17,50 per jaar. Raadpleeg de website voor meer informatie. www.avls.nl

De contributie overmaken op IBAN banknummer:
NL 77 RABO 0115 957 707

Voor een buitenlandse bankrekening:
BIC/Swift Code: **RABONL2U**

Ten name van:
Ver. Voor Liefhebbers van Saarloos.

Onder vermelding van:
contributie.

Een automatische incasso vraag je aan bij:
secretaris.avls@gmail.com

Iets meegemaakt?

Onze Saarlooswolfhonden maken van alles mee! Heb jij een Saarloos die actief is in de hondensport? Ben jij een actieve baas die kampeert met zijn hond? Of vervul jij met jouw Saar een bijzondere rol in de gezondheidszorg?

Laat het ons weten! Ook als je niet vaardig bent met schrijven; in dat geval komen we graag langs voor jouw bijzondere verhaal.

Schrijf naar info@liesgeluk.com

Agenda 2017

Agenda activiteiten AVLS januari – april 2017

Nieuwjaarswandeling AVLS 2017

**Datum: zondag 22 januari
2017 om 12.30 uur**

Locatie: Parkeerplaats Pyramide
van Austerlitz, Zeisterweg 98,
3931MG Woudenberg
Meer info website www.avls.nl

Workshop Hersenwerk voor baas en hond AVLS Baas en hond; durven jul- lie de uitdaging aan?

**Datum: 26 februari 2017
Tijd: 10.30 – 12.30 uur,
lunchpauze, 13.30 - 15.30 uur**

Workshop Hersenwerk voor baas
en hond georganiseerd door AVLS,
voor leden en niet-leden.
De kosten voor de workshop be-
dragen **€ 15,-** voor AVLS-leden en
€ 17,50 voor niet-leden. Aange-
zien er ruimte is voor een beperkt
aantal deelnemers, is het nood-
zakelijk om vooraf in te schrijven.
Voor inschrijven graag een mail
sturen naar manon@dogstart.nl.
Graag hierbij uw naam, naam hond
en telefoonnummer te
vermelden.

Na inschrijving ontvangt u een
bevestiging.

Voorjaarswandeling AVLS Strand Katwijk

**Datum: zondag 19 maart
om 13.00 uur**

Locatie: Strand Katwijk
Op 19 maart organiseert de
activiteitencommissie een voor-
jaarswandeling op het strand van
Katwijk. Wij nodigen jullie van harte
uit hierbij aanwezig te zijn. Uiteraard
zijn ook niet-leden welkom om
gezellig mee te lopen. De wande-
ling zal circa anderhalf uur duren.
Op het strand mogen de honden
los. Na afloop is er de mogelijkheid
om gezamenlijk een consumptie,
voor eigen rekening, te gebruiken
in strandtent Sunset Beach.
Meer info website www.avls.nl

Algemene Leden- vergadering en keuring outcross

Datum: zondag 9 april 2017

Locatie: Dogcenter Zaltbommel,
hal 2 Keuring: 10.30 -12.30 uur
Algemene ledenvergadering:
13.30- 16.00 uur
Meer info website www.avls.nl

Animal Event 2017

Datum: zondag 30 april 2017

Locatie: Safaripark Beekse Bergen,
Hilvarenbeek
Op zondag 30 april a.s. staat de
AVLS wederom met een stand op
Animal Event in Safaripark Beekse
Bergen. Voor een ieder die interes-
se heeft in de Saarlooswolfhond,
kom gezellig langs bij onze stand!
Er zijn volop honden aanwezig en
je kunt terecht met al je vragen!
Ook bij het rassendefilé kun je ons
prachtige ras bewonderen.
We hopen weer veel mensen te
kunnen ontvangen!
Meer info website www.avls.nl

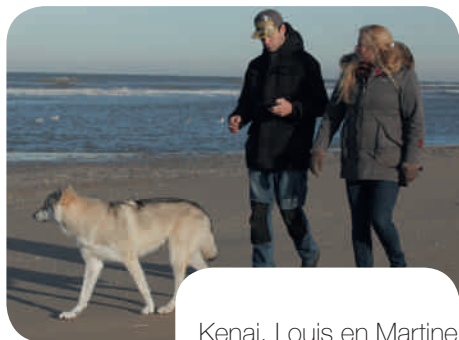
De bijzondere dagbesteding van Kenai

Door: Martine Schaap en Lies Geluk

Foto's: Lies Geluk

Kenai, de hond van Martine Schaap, gaat iedere vrijdag naar de bijzondere honden-crèche 'Kwispel'.

Kwispel is een onderdeel van de dagbesteding van 's Heeren Loo, een zorginstelling voor mensen met een verstandelijke beperking. En of het niet leuk was om eens te komen kijken.

Kenai, Louis en Martine

Vrijdagochtend denk ik dat ik de zee al ruik als ik het terrein op rijd van 's Heeren Loo in Noordwijk aan Zee. Ik heb afgesproken met Martine en zal zo de 'hondenuitlaters' ontmoeten van Kenai en de honden die hier iedere vrijdag, een geweldige dag hebben samen met de cliënten die hier op de dagbesteding zijn. Gemiddeld zijn er tussen de negen en veertien honden en 12 deelnemers. Martine vertelt dat ze benieuwd was of Kenai hier zou aarden, want het blijft natuurlijk wel een Saarloos. Als pup van zes maanden ging hij voor het eerst naar de opvang en natuurlijk vond hij het eng. Maar gelukkig kende hij al van eerdere

wandelingen een Australian Sheperd, Rusty en baasje Karin. Ook de begeleidster van de groep, Truus, was geen onbekende voor Kenai.

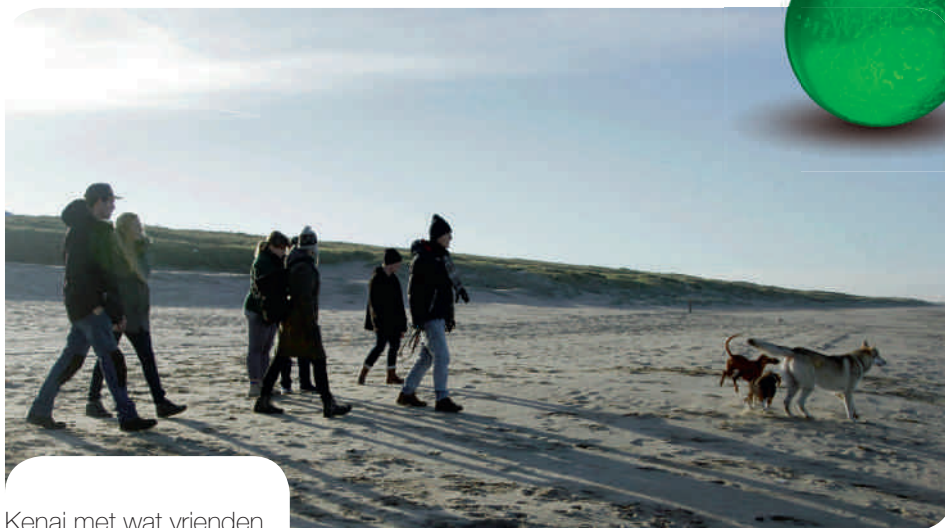

Begeleidster Truus met Matthijs en Lisa

Truus kwam negen jaar geleden werken op de Kwispel en wist toen nog niet dat deze dagbesteding bestond in de zorg. Ze dacht dat ze zou solliciteren op een creatieve dagbesteding, knippen en plakken, maar toen bleek dat het om een honden-crèche ging, was dat haar helemaal op het lijf geschreven. Veel buiten, en intensief contact met mensen en honden. Er zijn maar twee honden-crèches in Nederland, waarvan dit er een is. Dit is de mooiste plek waar je kunt werken, zo aan zee.

is een gezellige jongen van 2 meter en kan de Saarloos van Martine goed aan, want Kenai kan behoorlijk trekken als ze beginnen met lopen. En zoals Louis zelf zegt, hij kan Kenai goed onder de duim houden!

Ze gaan twee keer per dag wandelen. En dat is op deze plek geen straf, want het strand is op loopafstand. Martine: 'Als ik Kenai kom halen aan het eind van de middag, wil hij nooit meekomen.'

Kenai met wat vrienden

Matthijs, een van de cliënten vertelt: "Ik vond Kenai wel eng in het begin, een grote, een héél grote wolf kwam binnen, maar nu vind ik hem heel leuk!" Martine: "Kenai gaat kwispelend naar de honden-crèche. Matthijs en Louis zijn de vaste uitlaters, want de jongens zijn mans genoeg om met Kenai te lopen." Louis

Zo leuk vindt hij het hier.' Hij heeft dan ook alle aandacht van zijn begeleiders Matthijs en Louis. Louis had nog nooit zo'n hond gezien, een wolf dacht hij. Voor Louis is het heel belangrijk dat hij naar buiten kan en dat vinden meer cliënten belangrijk.

Het hele team bij elkaar

De deelnemers verdelen zelf onderling de honden maar wel in overleg met Truus. Tijdens de wandeling zijn de cliënten verantwoordelijk voor hun hond: ze letten op de viervoeters, doen ze aan de lijn als het moet en er is altijd ruimte voor een lolletje. Het is een prachtige optocht door de duinen en de concentratie van de begeleiders ten opzichte van hun hond is mooi om te zien. Er wordt geknuffeld, gespeeld, het is allemaal heel vanzelf-

sprekend. Op het strand mogen de honden los en Kenai spurt achter zijn hondenvrienden aan.

Truus vertelt dat deze dagbesteding een rustgevende werking op de mensen heeft. Cliënten die hier op 's Heeren Loo wonen en bang zijn voor honden, komen hier ook wel eens om een rustige hond te aaien. Of ze laten de honden alleen maar door het raam naar binnen kijken. Daar

gaat het om: contact maken, op wat voor manier dan ook.

En voor de honden heeft het ook een meerwaarde om hier te komen; ze hebben naast het dagelijkse leven met hun baas, nog een sociaal leven hier op de Kwispel, waar ze veel aandacht en liefde krijgen van hun begeleiders. 🐾

NATUURLIJK HET BESTE!

NIEUW

- KOUD GEPERST
- VEEL VLEES
- TARWE- EN GLUTENVRIJ
- PUP TOT SENIOR

NIEUW: Naast de geperst adult brok is er nu ook de tarwe- en glutenvrije geperst puppy & small breed (28/15) en de geperst lam – all life stages (24/14), met een hoog vleesaandeel.

BIOFOOD geperst is geschikt voor alle honden, van pup tot senior.

Drente zonder H

Door: *Esther en Frans van de Waarsenburg*

Foto's: *Frans van de Waarsenburg en Lies Geluk*

Een outcross pup. Dat ben ik. Genaamd Drente, zonder H, zoals Sam zo mooi kon zeggen. Laat ik hier, in Drenthe Wapserveen, nu ook toevallig geboren zijn. Bij de geweldige fokster Naomi de Boer en haar lieve familie. En wat heeft ze goed gezorgd voor mijn broertjes, zusje en mij.

Esther en Drente

Dertien juli 2016 was de spannende dag, ik zag het levenslicht (nou ja, nog 2 weken zou het duren). Vanaf die tijd zou de wereld van mijn nieuwe baasjes er geheel anders uit gaan zien, want wat werden ze op de hoogte gehouden van alle ontwikkelingen rond mij en mijn familie: Foto's, filmpjes, appjes, telefoongesprekken en mailtjes, niets was te veel. Alles mocht met iedereen gedeeld worden.

Drente

De dagen waarop mijn nieuwe baasjes op bezoek kwamen, waren altijd leuk en gezellig en vooral zeer gastvrij met wat lekkers en genietend van de mooie en spannende avonturen die we weer hadden meegemaakt. Onze eerste stapjes buiten de werpkist, het wolvenhol, de vijver, de grote tuin, autoritjes, de doggyride en niet te vergeten de wandeling op de heide. Goh, wat was het een mooie tijd en wat ging die tijd snel.

Acht september 2016 was het dan zover; ik moest alles loslaten wat zo vertrouwd en geliefd was. Een nieuw begin aan mijn grote avontuur bij mijn nieuwe baasjes, die o zo verliefd op me zijn geworden. Met tranen en een laatste knuffel namen we afscheid van elkaar, en ging ik met een mooi en speciaal afscheidscadeautje richting Deurne...

Een bijzondere band met een geweldige fokster, ons outcross avontuur gaat verder...

Frans en Drente

Bedankt voor alles!
Veel liefs van Drente

Boekbespreking

Door: *Dik van der Meulen*
Uitgeverij: *Querido 2016*

De wolf is terug van weggeweest. Niet alleen heeft hij zich na lange tijd weer in levende lijve getoond op Nederlandse bodem, ook kan de wolf tegenwoordig rekenen op de warme belangstelling en steun van velen. Zo ook van schrijver Dik van der Meulen. Hij maakte via een sprookje al jong kennis met dit dier, dat zich aan de ene kant zo helder laat typeren en tegelijkertijd omgeven is door raadsels en mysterie. Van der Meulen neemt de lezer mee op een ontdekkingsreis naar het wezenlijke van de wolf en hoe deze zich in de loop der tijd heeft verhouden tot mens en samenleving (*en omgekeerd*).

Op levendige wijze worden kennis, wetenschap, mythologie, heden en verleden, reizen, gesprekken en niet te

vergeten persoonlijke ontmoetingen met wolven samengebracht tot een toegankelijk en boeiend verslag.

In eerste instantie lijken wolf en mens harmonieus naast en met elkaar te leven. Dat verandert in de loop der eeuwen. De duistere kanten van het dier komen meer tot uitdrukking, en in een poging van de mens om deze te bezweren wordt de wolf in vele gebieden uitgeroeid. Net als het voor de wolf (en de lezer) wel erg schemerig wordt, gloort er licht aan de horizon. Er ontstaat een hernieuwde belangstelling voor de natuur en natuurbeleid waarin de wolf een sleutelrol lijkt te kunnen vervullen.

in de uitgebreide en diepgaande zoektocht naar de wolf veel antwoorden gevonden worden en er een grote bewondering voor dit dier uitspreekt, weet van der Meulen ook ruimte te bewaren voor

twijfel, tegenstand en vragen. Zo krijgen zowel de wolf als alle betrokkenen het respect dat ze verdienen.

De *Kinderen van de nacht* is een prachtig boek voor iedereen die de wolf, mens, natuur en hun onderlinge verbondenheid een warm hart toedraagt.

Dierapotheker.nl

U wilt toch ook het beste voor uw dieren?

Levering uit apotheek van Dierenkliniek Horst

100 petpunten extra bij uw bestelling gebruik code: **fokbegeleidinghorst**

thuiswinkel waarborg

Fokbegeleiding Dierenkliniek Horst

- Advies en begeleiding fokteven en reuen.
- Fulltime (24/7) reproservice, ook in het weekend.
- Immulite progesterontest, uitslag binnen 1 uur.
- Intra Uteriene Inseminatie.
- Fresh, chilled en frozen semen, transport en opslag.
- Reprovet drs. Jacques Jenniskens, lid EVGGAR.

Dierenkliniek Horst, Americaanseweg 33 Horst, Tel. 077-3982169
E dierenarts@daphorst.com W www.dierapotheker.nl M www.fokbegeleiding.nl

Wij zien niets... maar zij zien ons wel

Door: *Hella Liefting*

Foto's: *Johan Berends*

Hoe komt een gelauwerd schrijver en historicus, biograaf van Multatuli en koning Willem III, zo gefascineerd door de wolf? Hella Liefting en Johan Berends wilden het naadje van de kous weten en spoorde hem op. Waar anders dan op de Veluwe kon dit gesprek plaatsvinden.

Schrijver-historicus Dik van der Meulen over de terugkeer van de wolf

Hij liep al een tijdje met het idee. De natuurliefhebber, historicus en biograaf van Multatuli en koning Willem III had alleen nog een aanleiding nodig om een boek te schrijven over de geschiedenis

van de wolf. De beelden van een heuse wolf op het parkeerterrein van de Action in Hoogezand gaven hem precies dat zetje. En zo zette Dik van der Meulen zich aan de research van wat uiteindelijk het licht zag als 'Kinderen van de Nacht, over wolven en mensen.' Een mooi boek over de geschiedenis van de wolf en diens relatie met de mens. Op zich al reden genoeg, maar wij waren vooral getroffen door de basis van zijn fascinatie voor de oervader van alle honden: hij werd verliefd op twee Saarlooswolfhonden. In Zweden, om precies te zijn.

Research

Daarom zijn we op een zonnige wintermiddag naar een bos in Lunteren getrokken voor een gesprek met de schrijver in zijn buitenverblijf. Zijn research beperkt zich zeker niet tot de studeerkamer. "Ik had al een boek geschreven over de veranderende natuurbeleving in Nederland, Het bedwongen Bos. Daarin staat ook al iets over wolven, maar veel te weinig om zowel het beest als de wonderlijke relatie met de mens recht te doen. Via een buurvrouw kwam ik in contact met Jan Hilco Frijlink die nota bene ook in Lunteren woont." Frijlink schreef een standaardwerk over de ecologie van wolven,

In het spoor van de wolf. Van der Meulen trof bij zijn research een advertentie aan van een stel onderzoekers in Zweden die mensen ontvangen om naar wolven te speuren. "Of liever naar poep en pootsporen. De wolven zelf zie je natuurlijk niet".

En daar komt opeens de Saarlooswolfhond in het leven van de schrijver. Want de onderzoekers, Rick van Malsen en Esther van Zon, hadden er twee, Flits en Joepie. Ze blijken bij het speurwerk onmisbaar te zijn. "Je ziet aan die honden of er een wolf in de buurt is. Ze lopen eerst zelf als wolven, maar als er een in de buurt komt, gaan de oren plat en de staart tussen de benen. Angst, of minstens ontzag. Zonder die reacties zou je niet weten of er een wolf in de buurt is." Opvallend vond Dik de blijmoedigheid van de onderzoekers: "Ze zitten er al zo lang, en ze hebben er nog nooit een gezien. Maar zeiden ze: ze zien ons wel. Dat vind ik mooi."

Berenbos

Dik ging lezen en reizen. Hij trok naar Yellowstone Park waar hij het gevolg van de terugkeer van wolven met eigen ogen kon zien en stond er oog in oog met een grizzlybeer, en – van grotere afstand – met wolven. Van meer nabij observeerde hij de roedel wolven in het Berenbos in Ouweland.

Hella Liefting en Dik van der Meulen

“Net als in Artis zie je daar dat het roedelgedrag en die dominantie in gevangenschap veel duidelijker aanwezig is dan in de natuur. Het is lastig voor de beheerders omdat ze geen nieuwe wolven bij de troep kunnen zetten. Ze moeten wachten tot ze allemaal dood zijn.”

Arctische wolven

Om niet alles alleen maar uit de theorie en deskundigen te halen, liet Dik zich opsluiten met drie Arctische wolven. Hij kreeg allerlei instructies. Laat je aflikken en houd vooral je handen niet tussen je gezicht en de bek van de wolf, als je tenminste je vingers wilt behouden. “En vooral: niet aaien. Daar heb ik me niet aan gehouden, hoor”, lacht Dik nu. “Het is zo iets natuurlijk om dan ook die vacht te voelen. Je raakt ook weer in contact met je eigen oerdriften.” Naarmate hij er meer over wist, groeide ook de fascinatie voor de relatie tussen de mens en een wezen dat direct na homo sapiens in de voedselketen staat. “Ik denk dat mens en wolf vrienden waren tot zo’n achttuizend jaar geleden, toen we de veeteelt hebben uitgevonden. Toen is het tussen ons misgegaan. In de tijd dat we nog jaagden, hadden we met wolven een gezamenlijk belang. De mens liet misschien eten liggen voor de wolf, en in ruil daarvoor zag de mens dat het wel handig was dat die beesten zo goed konden ruiken. Vermoedelijk hebben we hierdoor de hond aan de wolf te danken. Ik denk dat we zo duizenden jaren lang van elkaar hebben geprofiteerd.”

Bondgenootschap

Toen de eerste geiten echter achter afscheidingen werden gezet, waren mens en wolf elkaars directe concurrent geworden en was het gedaan met het oorspronkelijke bondgenootschap. Dik wijst erop dat de mens nooit echt een prooidier voor de wolf is geweest. “Toch vreemd. We zijn traag, kwetsbaar, en als een wolf aanvalt, ben je als mens kansloos. Dat ligt voor een koe heel anders. Een koe kan heel gevaarlijk zijn. Misschien heeft juist dat trage rechtop lopen van ons wel een afschrikwekkend effect. Aan de andere kant: wolven hebben natuurlijk

net als andere dieren de eeuwenlange ervaring dat ze maar beter uit de buurt van mensen kunnen blijven.” In het boek staat beschreven dat de meeste menselijke slachtoffers in Franse en Nederlandse bronnen zijn terug te vinden. Dik heeft daar twee verklaringen voor. “Als je een relatie legt met de tijd, zie je dat mensen vooral in tijden van oorlog en honger met wolven te maken krijgen. Dat heeft te maken met voedselschaarste. Dan gaan mensen de bossen in om te jagen.” De andere verklaring heeft weer te maken met veeteelt. “In deze landen lieten mensen hun kinderen de kuddes schapen en koeien hoeden. Een wolf heeft niet zomaar een koe te pakken. Een kind wel.”

Terugkeer

Dat brengt ons bij de discussie over de terugkeer van de wolf. Dik vermoedt dat we er, behalve die twee waarnemingen in het oosten van het land, gerust vanuit kunnen gaan dat er hier en daar al eentje in Nederland rondloopt. Ze zijn uiteindelijk in Europa overal gesignaleerd en hij vindt het een goede ontwikkeling. Als de goede maatregelen maar worden genomen. “Vooral uit oogpunt van wildbeheer. In onze natuur moeten we mensen met geweren inzetten om de populaties van bijvoorbeeld reeën onder controle te houden. Wolven kunnen daar een veel natuurlijker bijdrage aan leveren.”

Angst

De hoofdvraag van Diks boek is wat de mens met de wolf bindt. Daarbij hoort ook de vraag waar onze angst vandaan komt.

Die angsten zijn de argumenten van de tegenstanders, met mensen die schapen houden voorop. “Als een wolf een schaap doodt, krijgt een veehouder nu al een vergoeding die hoger is dan de waarde van het schaap. Maar als je overal hekken moet zetten, is dat natuurlijk wel heel erg duur. Een goede oplossing kan zijn om de gedomesticeerde opvolger van de wolf in te zetten. De hond helpt nu ook al met schapen hoeden.” De angst dat kinderen worden gepakt is klein, maar niet helemaal denkbeeldig, zoals de geschiedenis uitwijst. Maar met 150-duizend hondenbeten per jaar hebben mensen aanzienlijk meer reden om honden te vrezen dan de wolf met tot dusver nul bijtincidenten. “Het is een heel intelligent dier dat ’s nachts leeft. En dan dat gehuil! Ik heb zelf na Yellowstone een paar nachten in een cabin in het bos gezeten. Ik ben in de natuur nergens bang voor en loop zelf ’s nachts graag door het bos. Maar de maan scheen laag door de bomen en dat indringende wolvengehuil kwam van alle kanten. Geweldig, maar ik begreep meteen ook de angst van de Middeleeuwen. En sinds de Romeinen met een wolvenvel inclusief kop over zich heen ten strijde trokken, is de mens geleerd wolven te vrezen. Mensen geloven nou eenmaal graag iets wat je niet ziet.”

Waarheid

Of het bondgenootschap tussen mens en wolf kan terugkeren? “Onze beleving van natuur is continu in beweging. De Canadese onderzoeker Farley Mowat toonde in de jaren zeventig al aan dat de vooronderstelling van de Canadese regering dat wolven alle rendieren opvrat, helemaal niet op waarheid berustte. Het is juist de mens die zowel het rendier als de wolf schade doet. Zijn boek *Never Cry Wolf* is ook verfilmd. Misschien is toen de omslag begonnen en zijn we sindsdien de wolf meer als een boeiend wezen in de natuur gaan zien in plaats van een wrede moordenaar. Als de wolf ons kan helpen met natuurlijk wildbeheer, dan kunnen we wellicht iets van het bondgenootschap herstellen.”

De vererving van de vachtkleuren bij de Saarlooswolfhond, deel 1

Door: Johan Berends

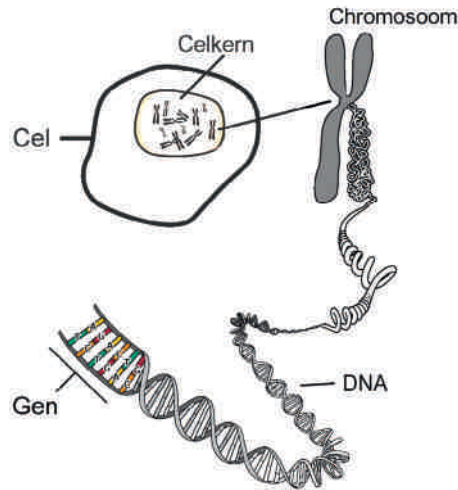
Onze Saarloosjes zijn meestal wolfsgrauw, soms bosbruin en zelden wit. Maar met de vererving van die vachtkleuren, hoe zit dat nou precies? We hebben er in ons clubblad al eerder aandacht aan besteed. Misschien is dat wat weggezakt, terwijl het voor anderen nieuw is. Maar nog even geduld, we beginnen bij het begin... het leven.

Simpel

Dat leven is soms best ingewikkeld, maar de chemie ervan is eigenlijk vrij simpel: een handvol aminozuren, een snufje nucleotiden en een scheutje lipiden. Dat is alles. Mix deze ingrediënten goed door elkaar en je hebt het basispapiertje voor alles wat leeft. Voeg water toe, zet het vuur wat lager en wacht een paar miljoen jaar af. Eet smakelijk.

Hans Klok

Hoe we eruit zien en hoe we functioneren wordt geregeld door de wetten van de genetica. In alles wat leeft, groeit, zwemt en rondvliegt zitten lichaamscellen. In de kern van die lichaamscellen zitten weer chromosomen. Die zijn er altijd in paren. Honden hebben er 39, dus 78 in totaal. Mensen zetten alles graag in een hokje. Dat heet dan deftig een locus. Op zo'n locus liggen genen: de eenheid van erfelijke informatie. Het zijn stukjes DNA dat in lange strengen strak in een chromosoom ligt opgerold. In 1953 hadden een slimme dame en 3 slimme heren uitgevogeld hoe dat zat. Ze ontdekten dat DNA bepaalt hoe een

organisme eruit ziet en hoe het functioneert. Dat geldt voor alles wat leeft, voor bacteriën, bomen, insecten, vissen en zoogdieren. Op elk locus ligt een gen met informatie over een bepaalde eigenschap van dat organisme. Bijvoorbeeld over de bladvorm, de hoeven of de neusvleugels. Even een voorbeeldje van de diersoort hond. Op de T-locus van Dalmatiërs ligt een gen dat het ras die grappige zwarte vlekjes geeft. Maar... 1 optellen, 2 onthouden en in 3 delen... helemaal witte Dalmatiërs hebben óók zwarte vlekjes! Hé, hoe kan dat? Dat komt omdat je er niks van ziet. Hans Klok doet ook van alles achter de schermen, anders werken zijn goocheltrucs niet. Bij genen is dat soms net zo. Een allel op de S-locus gaat de werking van de T-locus tegen. Dat mag je meteen weer vergeten, maar onthoud even dat een allel een stukje van een gen is dat soms net iets anders werkt dan het andere stukje. 't Is nog niet makkelijk, al dat gegoochel van die genen achter de schermen. Daarom duurde het ook zo lang voordat we het een beetje gingen snappen.

Seks

Nu even iets leuks. De liefde, de passie, de hartstocht, de begeerte. Zeg maar gerust banale lust. Jazeker. Te laat, te laat, zei Winnetou, het zaad is al naar binne toe. Ja, en hou het dan nog maar eens tegen. In feite is de liefde niets anders dan een trucje van het leven om de soort in stand te houden. Niks geurkaarsjes, brandend haardvuur en een glaasje wijn erbij. Daar doet de natuur niet aan. Ooit twee konijntjes met een glaasje wijn gezien? Nou dan. Gewoon platte seks om het leven voort te zetten. De zaadcel van de man moet de eicel van de vrouw binnendringen en klaar is Kees. Genen zijn daarom altijd knus met z'n tweeën. Het ene gen komt van pa, het andere van ma. Waarom maken sommige ouders zo'n probleem van seksuele voorlichting? Kinderen snappen dit heus wel.

Survival of the fittest

In die genen zit gigantisch veel informatie. Logisch, want ze moeten een heel lichaam opbouwen. Lichaamscellen kopiëren zich eerst om de foetus in moeders buik te laten groeien en als we er eenmaal zijn, blijven ze zich kopiëren. Als ze zouden stoppen, zouden we voor eeuwig een baby blijven. Dat schiet niet op. Kopiëren maar. Nadeel: we worden ouder. Ben jij dat op die onscherpe foto? In dat 60-er jaren pak met al dat haar?

Eh... ja. Over haar gesproken, roos in je haar is in feite niets anders dan een hoopje dode huidcellen. Eerst gaat het nog best lekker, dat kopiëren, maar dan komt de klad erin. Je huidcellen gaan niet alleen dood, maar jijzelf ook. Head & Shoulders helpt niet meer. 'Het leven is hard, jongen,' zei van mijn opoe vroeger en geloof me, die kon het weten. Terug naar de genen. Die kunnen spontaan veranderen, maar ook door iets anders. Straling of virussen bijvoorbeeld. Dat levert ongemerkt een voordeel op, want als een organisme kan veranderen, kan het zich aan veranderende situaties aanpassen. Neem de berkenspanner. Figuurlijk dan. Die is van oorsprong wit, maar door luchtvervuiling kwam de donkere variant in het voordeel. Betere schutkleur. Ze verdrongen al snel hun witte broeders en zusters. Maar goed ook, anders was de soort uitgestorven. De natuur bakt geen zoete broodjes.

Pornoblaadje

Nog een mooi voorbeeld. Aan de ene kant van de rivier de Congo, je weet wel... in Congo, komen chimpansees voor. Aan de andere kant zitten bonobo's. Van oorsprong is het dezelfde aap, maar apen zwemmen niet zo goed als Ranomi Kromowidjojo of Pieter van den Hoogenband. Ze zwemmen gewoon helemaal niet. De apen mengden dus niet met elkaar en de soort ontwikkelde zich in verschillende richtingen.

Ook in gedrag. Chimps kunnen, net als mensen, behoorlijk gewelddadig zijn in het oplossen van conflicten. Bonobo's lossen dat altijd op met... seks. Ze zijn de hele dag druk bezig hun conflicten op te lossen. Het kleinste meningsverschil wordt direct bijgelegd. Heerlijk, al die conflicten. Werkelijk iedereen doet het met iedereen. Een pornoblaadje verbleekt erbij als de Strijdkreet van majoor Bosshardt. Als wij iets meer van bonobo's hadden, zou de Rijdende Rechter er heel anders uitzien.

Recessief

Net als bij seks heb je bij genen dominantie en onderdanigheid. Onderdanig heet in de genetica recessief. Het wordt door genetici met een kleine letter geschreven. Een recessieve eigenschap is moeilijk weg te fokken omdat je dit, in combinatie met een dominant gen, niet kunt zien. Het wordt overheerst. Je ziet het pas als pa en ma het recessieve gen allebei hebben doorgegeven aan de kids.

Dominant

Helaas worden de meeste erfelijke afwijkingen recessief doorgegeven. We kunnen het niet zien, dus ook niet weg-fokken. Dat lukt alleen als in het DNA het gen is op te sporen dat de afwijking veroorzaakt. Maar dat kan nog lang niet bij alle afwijkingen. Eigenschappen van een dominant gen kun je wél zien. Daarom is zo'n eigenschap redelijk gemakkelijk weg te fokken. Bijvoorbeeld het gen voor masker bij de Saarlooswolfhond, dat je vroeger nog wel zag. ●●➔

Het lag op de E-locus. Masker komt met zekerheid van de Duitse herder, want wolven hebben het niet. Bij Duitse herders kun je het goed zien, maar het is verdwenen bij onze Saarloosjes. Hoe dat komt? Door selectie. Misschien werd het niet mooi gevonden en werd het daarom weggefokt. Er kan ook toevallig op zijn geselecteerd. Veel dingen in het leven gebeuren gewoon toevallig, daar zit verder geen reden achter. Maar toevallig of niet, de natuur weet precies hoe ze dat varkentje moet wassen. Niet fokken met honden met masker? De natuur vindt het prima en laat het als sneeuw voor de zon verdwijnen. Maar net als met Berend Botje: het komt nooit meer terug. Ik zei al dat de natuur geen zoete broodjes bakt. Tot zover. De volgende keer komt puntje echt bij paaltje. Maak je borst maar nat, want we gaan breien! 🐾

Bronnen: Een hond in wolfskleren, de bewogen geschiedenis van de Saarlooswolfhond, H. Liefing, J. Berends. Het fokken van rashonden, omgaan met verwantschap en inteelt, K. Oldenbroek, J. Windig. De kleuren van de Saarlooswolfhond, Nieuwsbrief AVLS, Jaargang 2 nr. 4. Marjolein Roosendaal, Practical Genetics for Dog Breeders, J.P. Yousha. The Natural History of Inbreeding and Outbreeding, N. Wilsem Thornhill. Medical and genetic aspects of the purebred dog, Clark en Stainer. Genetics of the dog, Malcolm B. Willis. Met speciale dank aan Drs. G.H.L. Nielissen van het Expertisecentrum

Woordenlijst

Chromosoom: Drager van het erfelijk materiaal van een organisme.

X-chromosoom: Geslachtschromosoom.

Een vrouw heeft twee X-chromosomen.

Y-chromosoom: Geslachtschromosoom.

Een man heeft een X en een Y-chromosoom.

DNA: Chemische drager van erfelijke informatie, opgerold in een dubbele winding in het chromosoom.

Gen: Eenheid van erfelijke informatie in het DNA.

Locus: Plaats op het DNA waar het gen zich bevindt.

Allel: Deel van een gen.

Dominant: Kenmerk dat bepaald wordt door een van de twee allelen, dat overheerst.

Recessief: Het effect van het Allel voor het kenmerk is niet zichtbaar, het is ondergeschikt.

Homozygoot: Twee identieke allelen op een bepaald gen. Het dier kan uitsluitend dit kenmerk doorgeven aan het nageslacht. Het is fokzuiver voor dit kenmerk.

Heterozygoot: Twee verschillende allelen op een bepaald gen. Het dier kan zowel het ene als het andere kenmerk doorgeven aan het nageslacht. Het is niet fokzuiver voor dit kenmerk.

Vachtpatroon: Aftekening in de vacht die door pigmentering zichtbaar wordt.

Genmutatie: Verandering in de erfelijke informatie van een gen.

Evolutie: Proces van verandering van leven.

Survival of the fittest: De best aan de omgeving aangepaste soort overleeft.

Populatie: Groep organismen van dezelfde soort.

In Memoriam

Oeps... Vergeten!

Hoe konden wij met de uitslagen Misu vergeten?
Bij deze alsnog het keurrapport van Misu.

Misu - Eigenaar M.T. van der Veen

14 maanden oude teef. Mooi type. Mooi gevormd hoofd. Correct schaargebit. Prima gedragen oren. Goed geplaatste lichte ogen. Mooie boven belijning, prima ontwikkeld lichaam. Goede hoekingen voor en achter, sterke benen. Prima vacht. Mooie wolfsgrauwe kleur. Mooie presentatie. Kan de staart iets rechter dragen. Vertoont mooi lichtvoetig gangwerk.

Uitmundend

Hiervoor onze welgemeende excuses.

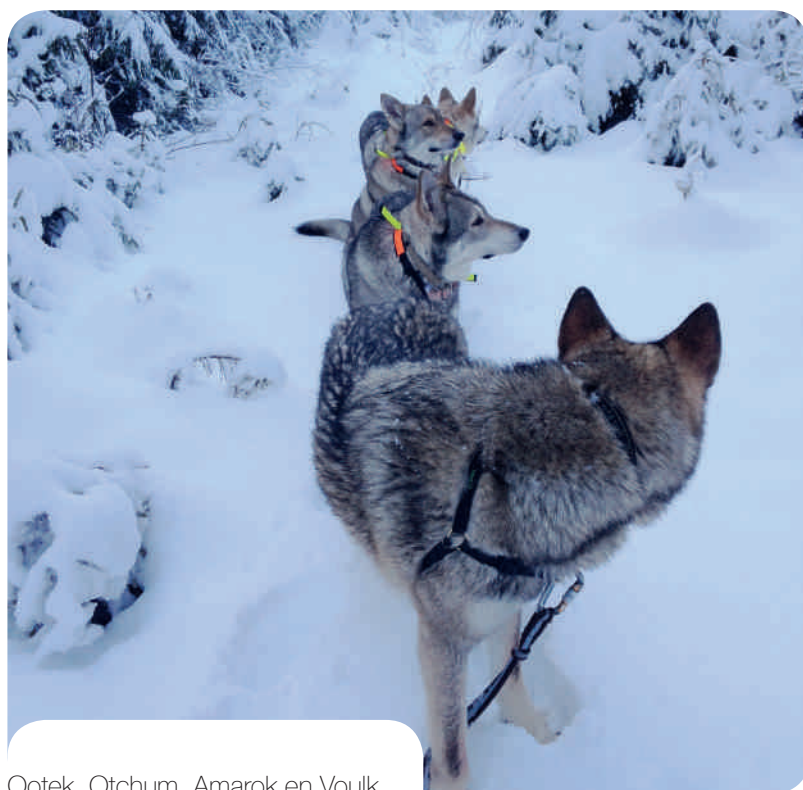
BARFmenu®

100%
Natuurlijke
diervoeding

GEEN CHEMISCHE
SUPPLEMENTEN!
GEEN RIJST OF GRANEN!
DUS GLUTENVRIJ!

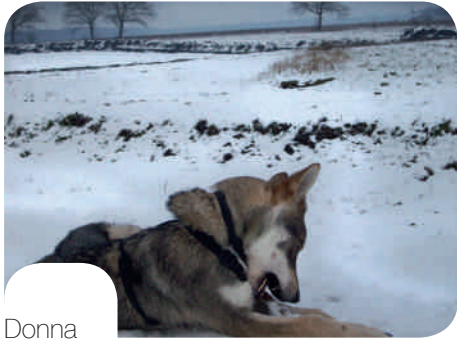
BARFmenu® diepvries versvoeding wordt gemaakt van uitsluitend vers rauw vlees, verse organen en verse vleesbotten. Bevat van nature een zeer hoog gehalte aan natuurlijke vitaminen en mineralen.

www.barfmenu.nl

Ootek, Otchum, Amarok en Voulk

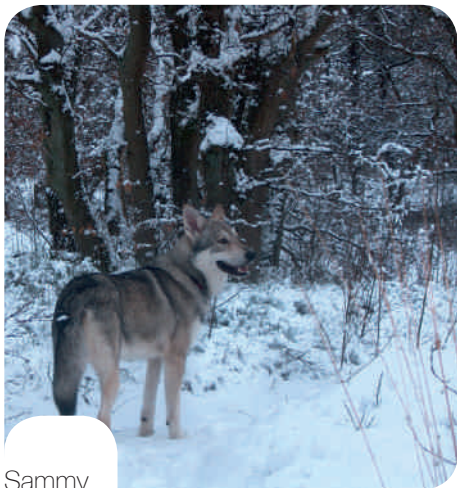
Kiekjes

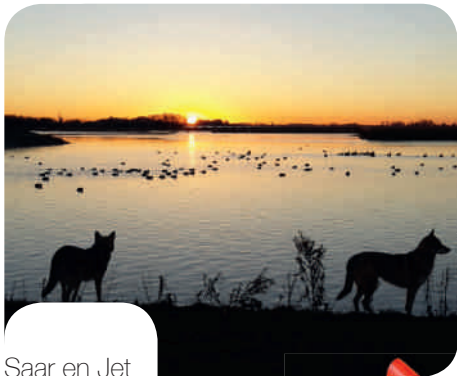
Donna

Shala

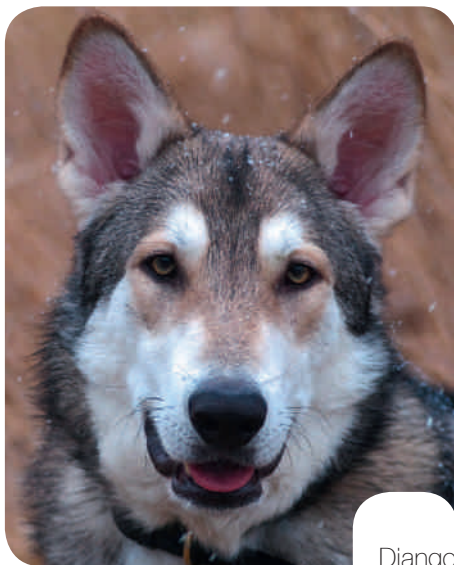
Sammy

Saar en Jet

Sumsi en zijn baas Mees

Django

Elsa en Taiga

Soof

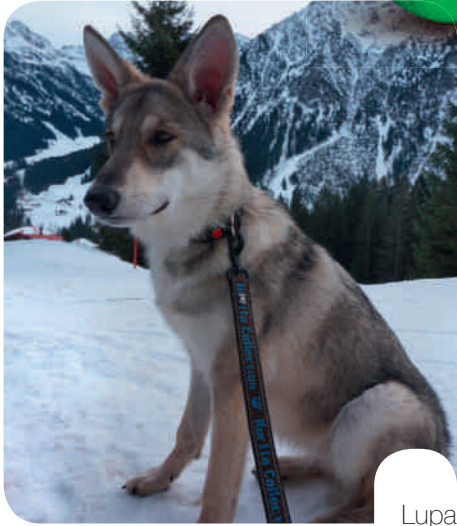

Voulk

Luca en Igor

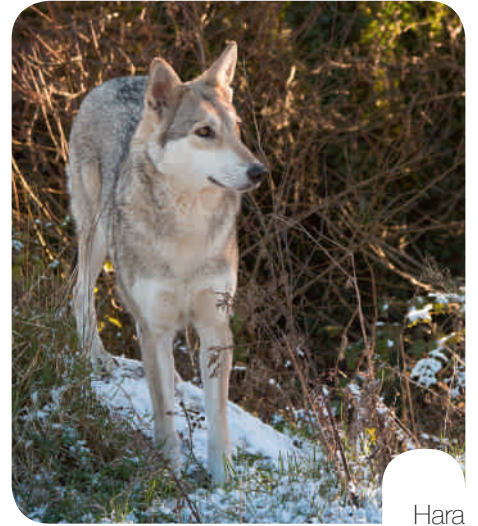

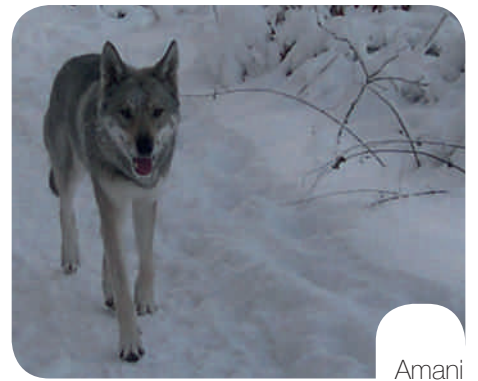
Lupa

Ati

Hara

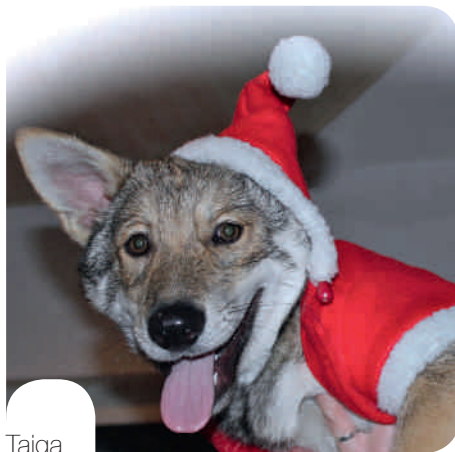
Amani

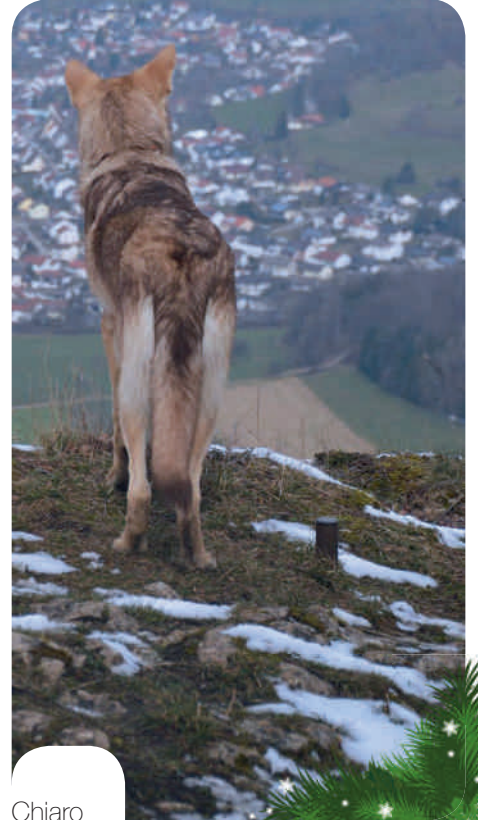
Emrys

Ryu

Taiga

Chiaro

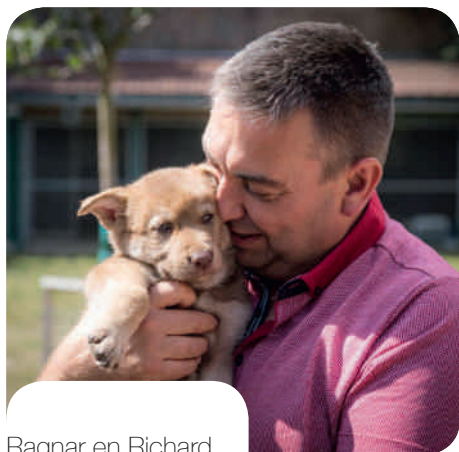

Onze familie – Accalia

Door: Richard Jones

Foto's: Richard en Donna Jones

Niet alleen in Nederland zijn leden van de AVLS actief met fokken. Ook in Duitsland, Zweden, België, Hongarije, Tsjechië, Italië en Groot-Brittannië wordt onder de AVLS vlag gefokt. Hoogste tijd om deze fokkers eens wat beter te leren kennen. In deze aflevering komen Donna en Richard Jones van de Engelse kennel Accalia aan het woord.

Ragnar en Richard

Eerst zullen we ons even voorstellen. Wij zijn Donna en Richard Jones. Richard is zijn hele leven al bezig met Duitse herders en tot voor kort was het altijd zijn favoriete ras. We kregen onze eerste Duitse herder Miya, en daarna kwamen Kuma, Leah en Sachi. Door de jaren heen hebben alle honden helaas ziektes gekregen die karakteristiek zijn voor dit ras. Hoewel ze uit een van de beste kennels in Engeland kwamen, hebben ze allemaal DM gekregen. We waren zo verdrietig dat we gezworen hebben nooit meer een Duitse herder te nemen.

Een van de klanten van onze belangrijkste onderneming, Richdon Koi, stelde ons voor aan zijn Northern Inuit. We werden op slag verliefd op het ras en in september 2014 kochten we onze eigen Northern Inuit, Tala. We leerden meer over de raskenmerken en zochten lang naar een hond van het type Duitse herder, maar dan zonder gezondheidsproblemen. Tijdens onze zoektocht kwamen we terecht bij een fokker van Saarlooswolfhonden die op de Orkney-eilanden woonde.

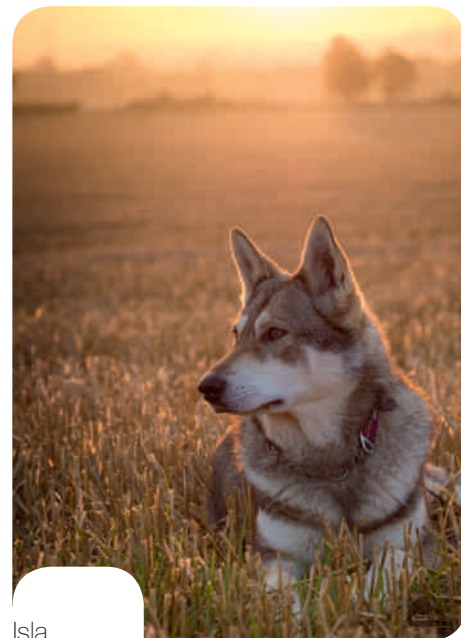
Bracken, Willow en Isla

We waagden de sprong en kochten onze eerste Saarlooswolfhond van hem. Dat wil zeggen, dat dachten we. Haar naam was Bracken. De fokker kondigde aan dat hij zijn kennel wilde sluiten, waarop we Willow (*bosbruin*) en haar moeder Isla (*Aiwa Pett's Wolf*) kochten. Toen deze 3 Saarloosjes ongeveer een maand bij ons waren, begonnen we ons af te vragen hoe het zat met Bracken. Ze had echt een ander karakter en was ook een stuk groter. Daarop hebben we onze Saarloosjes laten testen om er zeker van te zijn dat wat op hun stamboom stond ook klopte.

Paradis

De resultaten toonden aan dat Willow zonder twijfel de dochter is van Isla en Upsie (*Ups Beothuk Tachunga*). Bracken is óók Isla's dochter, maar niet de

Isla

dochter van Upsie. In feite had de fokker twee reuen voor Isla ingezet. Het werd duidelijk dat Bracken een kruising was van een Saarlooswolfhond met een Tsjechische Wolfhond. Ze woont nu bij mijn broer en zijn gezin, een cadeau van ons na het trieste verlies van hun eigen hond.

Navarra

Tegen die tijd hadden de karakters van Isla en Willow onze harten gestolen en wisten we allebei zeker dat de Saarlooswolfhond hét ras voor ons was. We vonden al snel een speciale jongen in Frankrijk die Navarra heette. Donna kreeg hem toen hij 15 weken oud was.

Hij was erg verlegen. In feite is hij dat nog steeds, maar hij betekent alles voor ons. We brachten steeds meer tijd door met onze hondenfamilie.

3 faces

Omdat ik veel foto's maakte voor onze Facebook-pagina's, namen mijn fotografische vaardigheden toe en groeide de populariteit van onze pagina's op Facebook.

Karma

Paradis

We raakten gefascineerd door Kampioen Fer Part d'Emozioni Breizh en we wilden graag een teefje van hem reserveren. We hadden de eerste keus uit het nest en toen er 5 teefjes waren geboren, kozen we voor de DM vrije Paradis. Ze ziet er wat anders uit dan onze andere

Saarloosjes. We kregen haar in augustus 2015, toen ze 15 weken oud was. Toen vond Donna dat het zo wel genoeg was. In de winter van 2015/2016 deed ik veel onderzoek naar het ras. Mijn foto's werden erg populair op de Saarlooswolfhondenpagina's van Facebook. Esther van Rijnstra vond de foto's van Navarra prachtig en nam contact met mij op. Ik

stelde haar elke dag veel vragen over de Saarlooswolfhond en zo werden we vrienden. In februari 2016 bood Esther ons welwillend een teef aan genaamd Karma. Dat konden we niet weigeren. Het was een eer dat ze ons vertrouwde met een van haar geliefde Saarloosjes.

Donna

Fokprogramma

Op dat moment overwogen we om een fokprogramma in het Verenigd Koninkrijk op te zetten. Ten slotte waren we de eigenaren van bijna de helft van alle geregistreerde Saarloosjes hier. We volgden de strikte richtlijnen van Esther op om al onze Saarloosjes te testen als ze er

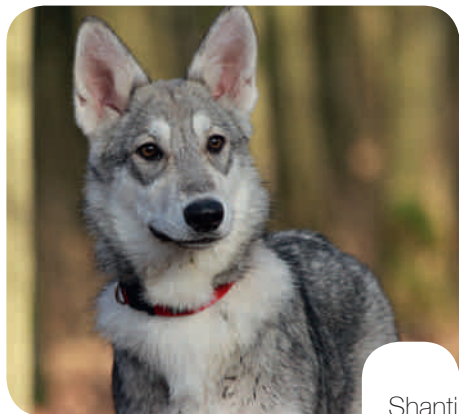
de leeftijd voor hadden. (we begrepen dat Saarloosjes later volwassen worden dan de gidsen in het Verenigd Koninkrijk aangaven). Het was erg belangrijk een evenwicht te vinden en de Britse Kennelclub zou het ras niet erkennen als er hier geen voldoende honden waren.

Ragnar

Geduld is zeker noodzakelijk bij de Saarlooswolfhond. We hebben behoorlijk wat uurtjes gestoken in het uitpluizen van de foklijnen, de gezondheid en de karakters. We realiseerden ons dat een andere jongen een perfecte aanvulling op ons gezin zou zijn. Ik was van plan om in 2017 met mijn zoektocht te beginnen, maar een perfecte aanvulling op ons gezin (uit een totaal andere lijn) deed zich voor in kennel Chumani. Kendo Kadin Van de Kilstroom en Chumani's Chiara Evora. Esther bevestigde onze oprechte liefde voor het ras aan Sylvia Weyrich en we konden een reu reserveren kort na de paring. Onze bosbruine boy Ragnar was geboren. Toen hij 4 weken oud was, 🐾

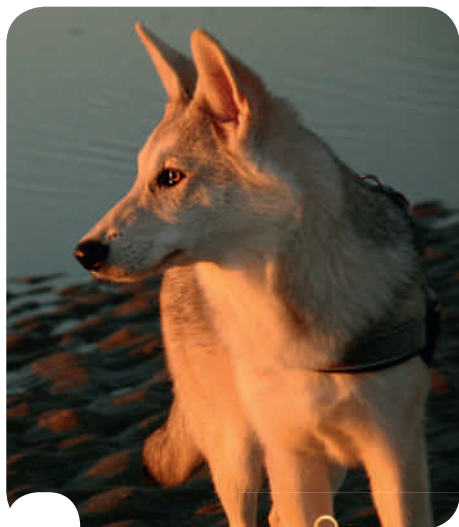
Volka x Abby; Iets moois

Door: Naomi de Boer en Lies Geluk
Foto's: Robin van der Molen
en Naomi de Boer
Met dank aan de baasjes van
het nest

Shanti

“Er moet wat gebeuren om het ras te behouden, dus doen we dat gewoon.” Het outcross nest van Abby, de Saarloos en outcrossreu Volka was op veel manieren bijzonder en voor fokster Naomi, zelfs louterend te noemen. Naomi: “Het eerste nest van Abby twee jaar geleden was zwaar; een pupje doodgeboren en een teefje met problemen.”

Dex

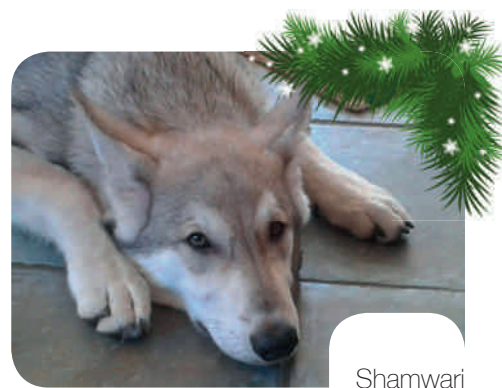
Uiteindelijk hebben ze haar, een teefje dat ze Noortje hadden genoemd, in moeten laten slapen. “Een loodzware beslissing” zegt Naomi, “zo verdrietig.” En toen waren er nog maar twee over. “Daar gaat het goed mee en ze zijn inmiddels twee jaar en we zien ze nog regelmatig.”

Hoe anders ging alles met het tweede nest van Abby! Volka (*de outcrossreu Zwitserse Witte Herder x Saarlooswolf-hond*) heeft gelogeed in Drenthe toen Abby loops was, en dat logeerpartijtje verliep heel goed. “Volka is een heel fijne hond met het zachte karakter van de witte herder die er ingekruist is. Abby is best een pittige hond, maar als je haar samen met Volka zag, kon je alleen maar denken: hier gaat iets moois uitkomen.”

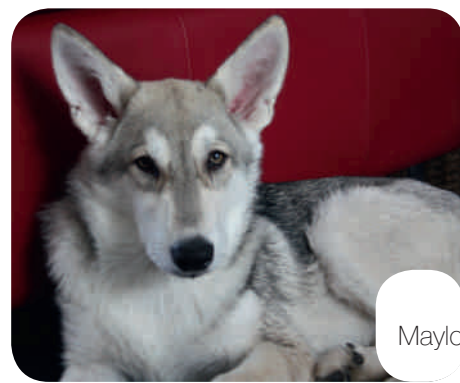
Drente

Uiteindelijk kwamen er zes prachtige pupjes uit. Alles ging heel ontspannen. Zo anders dan de vorige keer. “Ons gezin, Jochem mijn man en onze zoon Sam en mijn moeder waren er bij. Heel bijzonder. We mochten ook direct bij de pupjes komen van Abby, ook mijn moeder werd helemaal geaccepteerd. Dat was voor mijn moeder ook zo speciaal.”

Shamwari

Met zeven weken werden de pups voor het eerst gekeurd door Jan Ebels de keurmeester, Marianne Eggink, Esther Rijpstra en Gerie Pols. “Deze puppy's waren helemaal wat ze wilden zien in een outcrossnest.”

Maylo

“Ik ben heel blij dat ik dit heb kunnen doen voor het ras, want je moet verder en niet fokken is geen optie. Wat we de eigenaren allemaal op het hart gedrukt hebben, is dat de socialisatie zo belangrijk is. Nu de puppy's zijn uitgevlogen hebben ze nog wel contact. We hebben ook een puppypraatgroep app aangemaakt en daar wordt veel gebruik van gemaakt. Het is een laagdrempelige manier om van gedachten te wisselen en dat werkt: Er wordt gedeeld en advies gegeven.” 🐾

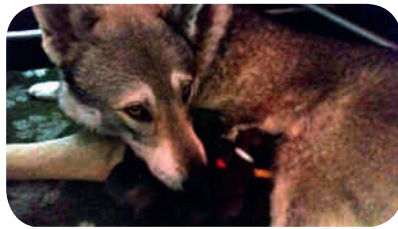
Moby

Zsara's nest

Datum: 9 december

Is Zsara moeder geworden van 7 pups. Het zijn 5 reutjes en 2 teefjes, allen wolfsgrauw. Eén reutje moest helaas worden ingeslapen. De vader van het nest is Keno. Alle informatie over de ouderdieren vind je op de pagina met dekmeldingen van de AVLS. Er zijn nog pups beschikbaar. Kijk op website Bastaja van fokster Francis Timmerman voor meer nieuws.

Grace's nest

Datum: 22 november

Chumani's Grace Avora is op 22 november bevallen van 7 pups. Het zijn 3 reutjes en 4 teefjes, allen wolfsgrauw. Grace werd op 23 september gedekt door de wolfsgrauwe reu Chumani's Etu Arik. Fokster Sylvia Weyrich meldt dat een dag na de geboorte een teefje is overleden. De moeder en andere pups maken het goed. Er zijn nog pups beschikbaar.

Meer info over dit nest is te vinden op de website van kennel Chumani. Heb je interesse in een pupje, neem dan contact op met de fokster Sylvia Weyrich. De spreektaal is Duits.

Gianna's nest

Datum: 23 november

Chumani's Gianna Avora is op 23 november bevallen van 8 pups. Het zijn 3 bosbruine reutje, 3 wolfsgrauwe reutjes en 2 wolfsgrauwe teefjes. Gianna werd op 22 september gedekt door de bosbruine reu Kaelan Emrys van de Zevenhuizerplas. Alle info over de ouderdieren vind je op de dekmeldingen pagina. Meer info over dit nest is te vinden op de website van kennel Chumani. Heb je interesse in een pupje, neem dan contact op met de fokster Sylvia Weyrich.

De spreektaal is Duits.

merry christmas

Kijk die wolven!

Zo mevrouw, ik dacht toch heel even...

Door: Ineke Pompen

Als Saarlooswolfhond eigenaar horen we dit minimaal 1 keer per dag. Ik zie alleen nog maar 2 honden die naast me lopen, maar de argelozige, mij tegemoet komende wandelaar, ziet alleen maar 2 wolven. En let's face it... de meesten van ons zijn ooit op dat uiterlijk gevallen voordat we ons er in gingen verdiepen.

Kijk dat is pas een hond, horen we ook vaak. En ja, dat vinden wij dus ook. Op de Winner van dit jaar hadden we een behoorlijke aanloop de hele dag door terwijl de Hollandse herders naast ons waarschijnlijk net zo lief waren maar daar stond geen kip.

Het was vaak de combinatie tussen het zelfverzekerde en prachtige uiterlijk en het ontzettend aanhankelijke karakter wat mensen aan trok. Eigenlijk duurde het nooit lang of er ging iemand op zijn knieën bij de stand zitten en die had dan ook in no time een paar Saarloosjes tegen zich aanleunend. En hallo, jij hebt daar toch een vrije hand? Doe daar eens wat mee ja!

Zijn het gewoon honden dan? Voor mij wel, maar Thorgal was onze eerste hond dus ik heb ook niet veel vergelijk. Bovendien bleken we daarmee ook nog eens de knuffeligste en grootste reu te hebben (zoals een keurmeester zei; U heeft wel waar gekregen voor uw geld mevrouw) dus dat was niet helemaal representatief. Dat bleek ook wel toen we Aeghir kregen want daarmee hadden we dikwijls een

Aha-erlebnisje; Aha, dit is dus dat kwijlen in de auto. Aha, dit is dus dat gereserveerde. Aha, dit is dus dat blafhoesten.

Op de Winner heb ik met diverse mensen gesproken over high content en 'hoeveel procent wolf zit er dan precies in mevrouw?' Ik probeer dat soort mensen of gesprekken meestal te vermijden. Sterker nog, ik denk dat de mensen die dat willen weten, er maar niet aan moeten beginnen. In mijn ogen moet je een high content helemaal niet willen hebben als huisdier namelijk, ook al zijn ze misschien fantastisch om te zien.

Gewone honden dus? Eh nee, dat geloof ik ook niet. De zus van Aeghir is bij mams gebleven en is met haar twee jaar nog niet loops geweest. He? Ja tuurlijk! Er is maar 1 die het waard is zich voort te planten dus de natuur regelt dat de lagere in de roedel niet loops wordt. Mooi? Vind ik wel. Maar als je fokplannen hebt, wel iets om rekening mee te houden.

En kijk eens naar de uitstraling die ze hebben op andere beesten. Ik heb zowel met paarden als honden meegeemaakt dat die heel anders, volgens hun eigenaren, reageerden op mijn honden. Kennelijk appelleert hun uiterlijk aan instincten die niet te negeren zijn.

En het instinct van de honden zelf? Ik weet niet of dat per se vanuit de wolfkant komt of dat ze gewoon reteslim zijn en iedere verandering in energie oppikken. Ik kan 100 keer de gang in gaan en mijn schoenen aandoen terwijl ze rustig blijven liggen maar op het moment dat ik denk: shit ik moet opschieten; hoppa, ze staan naast me om mee te gaan. Als de speur juf van Thorgal zich wil verstoppen en terwijl ze naar haar plaats toeloopt en denkt, 'zal ik eens achter dat hek gaan zitten dit keer?' maar het toch niet doet en doorloopt, gaat hij op zijn speurtocht -zonder commando's- richting dat hek en loopt daarna verder.

Hoe dan ook, wij zijn blij met onze Rotterdamse wolluffuh! 🐾

Cavom[®]

de natuurlijke voeding
voor elke hond

- Cavom is de volledige en hoogwaardige maaltijd voor uw hond.
- Cavom bevat alle essentiële voedingsstoffen in de juiste verhouding.
- Cavom is voordelig in gebruik, door de hoge energiewaarde en de lichte verteerbaarheid.

Kijk op onze website of neem contact met ons op voor specifieke vragen over welk Cavom product voor uw hond het beste is. Wij adviseren u graag!

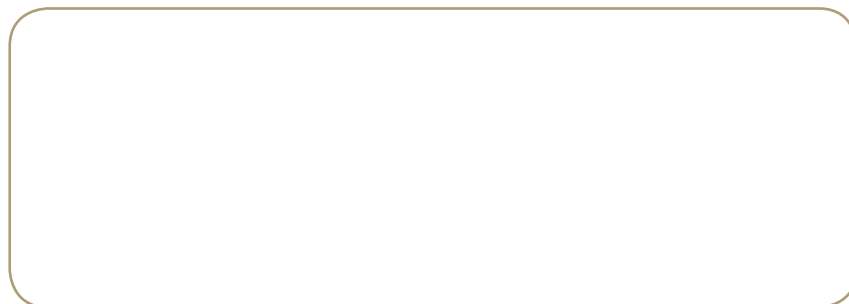
cavom.nl

Cavom, daar draait een gezond hondenleven om!

VDM Diervoederfabriek B.V. | Tussendiepen 9-13 | 9206 AA Drachten

Tel. +31(0)512-515955 | Fax +31(0)512-516050 | vdm@cavom.nl

Indien onbestelbaar: Secretariaat AVLS Jean Sibeliusstraat 33 3069 MJ Rotterdam

AVLS website

